

عنوان مقاله:

گفتمان شناسی شعر پست مدرن ایران

محل انتشار:

مجله جامعه شناسی هنر و ادبیات، دوره 6، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

قدسیه رضوانیان - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

احمد خلیلی - دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

برآمدن پست مدرنیسم به منزله جنبشی فکری و بروز رویکرد رادیکال آن، پیامد سرخوردگی جامعه اروپایی از دستاوردهای مدرنیته است. منتقدان نتیجه واقعی عقلانیت مدرن را، دنیایی بحران زده، سردرگم، مشحون از خشونت و پیش بینی ناپذیر می دانند. این جنبش در طول چند دهه به جریانی جهانی تبدیل شد. ایران نیز از دهه چهل، تحت تاثیر آن قرارگرفت. یکی از حوزه های متاثر این جنبش، شعر فارسی است که البته به طور مشخص، جریان شعر پست مدرن، با این عنوان، از دهه هفتاد در ایران مطرح شد و مورد توجه بسیاری از شاعران قرارگرفت. اما غالب منتقدان این جریان را تقلیدی از شعر غرب و کاملاً تصنعی دانسته و عقیده دارند این نوع شعر به خاطر ریشه نداشتن در فرهنگ و جامعه ایرانی اصالت ندارد. در این مقاله نویسندگان، با روشی توصیفی- تحلیلی، با استفاده از نظریه گفتمان، تلاش کرده اند که نشان دهند همه آن اصولی که گفتمان شناسی درباره تاثیر عوامل بیرونی مانند فرهنگ، سیاست، اقتصاد و... برای ایجاد متن ادبی خاص بیان می کند، درباره شعر پست مدرن ایران نیز صدق می کند، زیرا موضوعی به این اهمیت را از طریق تزریق ترجمه یا تقلید صرف نمی توان به طور مکانیکی و تصنعی به وجود آورد. حتی در صورت ایجاد نیز به جریان فراگیری که امروز هست تبدیل نمی شود.

کلمات کلیدی:

پست مدرنیسم، شعر پست مدرن ایران، گفتمان شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1611720>

